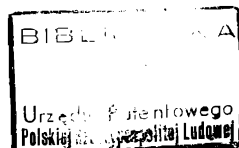

15 września 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

612k, 5/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 1969.

Kl. 30 h 6.

Eduard Greutert & Cie
(Bazylea, Szwajcaria).

Sposób i pożywka dla wytwarzania szczepionki przeciw odrze.

Zgłoszono 1 października 1923 r.

Udzielono 28 kwietnia 1925 r.

Myśl szczepienia odry według wynalazku niniejszego jest zasadniczo taka sama jak szczepienia ospy. Bakterje, wywołujące odrę, wychowane zostają w hodowlarce, a własności trujące zostają zmniejszone przez specjalne warunki hodowania, podczas gdy ich siła odporniająca zostaje utrzymana. Spławy kultur żywych, nie-trujących laseczników szczepi się zdrowym dzieciom, które nie przechodziły odry. Dzieci po pewnym czasie uzyskują odporność na silne, pełnotrujące bakterje.

Szczepienie odbywa się w ten sposób, że dzieciom zastrzykuje się małe ilości szczepionki częściowo pod skórę, częściowo na błonę śluzową w nosie.

Materiałem wyjściowym dla kultur laseczniaka odry jest wydzielina nosowa lub krtani oraz krew osób chorych na odrę.

Wydzielina ulega sączeniu przez sączki, nie przepuszczające bakterji znaną drogą, a przesącz szczepi się na pożywcę.

Pożywka składa się z dwóch składników. Pierwszy otrzymuje się przez usunięcie, najlepiej z niezmienionej krwi, części kształtnych płynu krwistego innym płynem w ilości, stanowiącej mniej więcej $\frac{1}{4}$ ilości krwi. Do rozcieńczenia stosuje się płyn, który nie zmienia naturalnego stanu krwi, umożliwia naturalną fizykalno-chemiczną reakcję krwi w stosunku do H -jonów i pozostałych anionów i kationów oraz może stosunki te podtrzymać także podczas hodowli bakterji.

Skład płynu rozcieńczającego jest następujący:

H_2O	1000 cm ³
Na	0,14260 Mol

K	0,00565 Mol
Ca	0,00220 "
Cl'	0,10690 "
Co ₃ "	0,00894 "
Po ₄ "'	0,00073 "
Mg	0,00191 "

W tak utworzonej pożywce zaszczepia się małe ilości płynu filtrowanego i przechowuje 12—16 dni w hodowlarce.

Opisaną drogę można według wynalazku zastosować także do wytwarzania szczepionki przeciwko odrze, opartej na zasadzie profilaksy dyfterytowej Behringa, gdzie się działa specyficznymi truciznami bakteryjnymi na zwierzęta i szczepionkę ochronną przenosi się przez surowicę takich zwierząt na zagrożone lub już zarażone, lecz jeszcze w inkubacji znajdujące się osoby. Tym sposobem chroni się pierwsze osoby od zarażenia, a w drugim zapobiega rozwinięciu się zarazków chorobotwórczych.

Szczepionkę uzyskaną drogą powyższą szczepi się więc najprzód zdrowym zwierzętom, a następnie po pewnym czasie użytku surowicę, znaną drogą.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wytwarzania szczepionki przeciwko odrze z wydzieliny nosowej lub krtaniowej lub krwi chorych na odrę, przesączonych względnie przesączonej przez sączek, nie przepuszczający bakterji, znamieny tem, że płyn przesączony zaszczepia się na pożywce i hoduje w hodowlarce.

2. Sposób według zastrzeżenia 1, znamieny tem, że tak otrzymany wytwór stosuje się do wytwarzania surowicy przeciwko odrze znaną drogą poprzez zwierzęta.

3. Pożywka do przeprowadzenia sposobu według zastrzeżenia 1 i 2, znamienna tem, że niezmieniony płyn krwisty, najlepiej wolny od składników kształtnych, rozcieńcza się płynem, który nie zmienia naturalnego stanu krwi, tworzy naturalną chemiczno-fizykalną reakcję krwi w stosunku do *H*-jonów i pozostałych ilości stosunkowych anionów i kationów i po za tem może podtrzymać stosunki te także podczas hodowania.

Eduard Greutert & Cie.

Zastępca: Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.